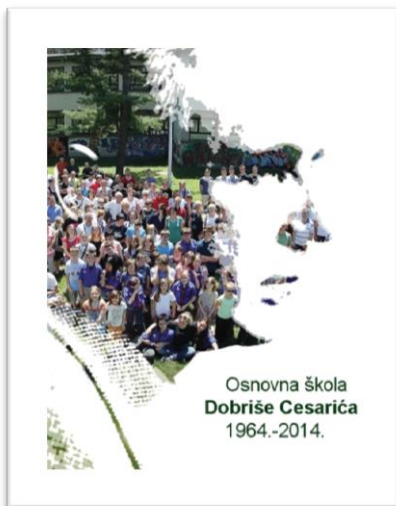

Povijest Osnovne škole Dobriše Cesarića

»Iz godine u godinu mijenja se lice i izgled Zagreba. Prastari grad raste. Buja. Pretvara se u permanentno gradilište i danonoćno mijenja svoj lik u istom ritmu u kojem mijenja i društvene odnose i uvjete života svojih starih i novih stanovnika.....» zapisano je na prvim stranicama spomenice naše osnovne škole, otvorene 1. listopada 1964. godine u naselju Borongaj-sjever, na zemljištu povrtlara, sa sjedištem u Ulici Ksavera Šandora Đalskog 29.

Slika 1. Naslovnica monografije

Slika 2. Škola danas

U novinama je izašao članak: «Izgradnjom osmogodišnje škole «Božidar Maslarić»....osnovci iz općine Peščenica dobit će 12 novih učionica. Nova škola odgovorit će svim zahtjevima suvremene nastave. Prvi ravnatelj postao je Mile Antolić, nastavnik iz Zagreba. Te prve školske godine 1964./65., u školu je upisano 806 učenika, raspoređeno u 23 odjeljenja.

Slika 3. Briga za školski okoliš

Slika 4. Izgradnja sportskih terena

Već sljedeće školske godine broj učenika popeo se na 986! Svaki razred, osim 7. i 8. imao je čak četiri paralelna odjeljenja! Dvorana za tjelesni odgoj još uvijek nije bila dovršena, pa se nastava održavala na bivšem aerodromu, udaljenom 10-tak minuta

hoda od škole. Okoliš škole, prostrane livade koje su ju okruživale, uređivali su i njegovali sami učenici.

U školskoj godini 1966./67. konačno je dovršena i za rad osposobljena dvorana za tjelesni odgoj, a sljedeće, 1967./68. proradila je i školska kuhinja. Oživjeli su i radovi na sportskim terenima. Prišlo se planiranju terena za sportske igre kao i uređenja okoliša, no završetak tih radova predviđen je u sljedećoj godini.

Te godine broj učenika popeo se na 1121, razredi su brojili preko 30, pa i 40 učenika, no takvo stanje bilo je privremeno, jer je višak učenika, njih oko 300, prešlo u novoizgrađenu osnovnu školu na Volovčici.

Školska godina 1971./72. počela je u znaku jedne velike novine koja je do tada našla svoje mjesto samo u malom broju škola, a to je televizija zatvorenog kruga ili interna televizija. «Školske novine» donijele su iscrpan članak o tome: «...Grupa od oko trideset posjetilaca učesnika seminara, a među njima su bili američki eksperti, predavači na seminaru, predstavnici Školske televizije i predstavnici Zavoda za unapređivanje osnovnog i stručnog obrazovanja SRH, svojom posjetom osnovnoj školi «B. Maslarić» na Borongaju željeli su se upoznati kako se u Zagrebu po prvi put primjenjuje u nastavi određeni sadržaj primjenom televizije zatvorenoga kruga.....

U diskusiji koja je uslijedila nakon posjete u razredu vrlo se pozitivno izjasnio o proteklom radu J. Montgomery, američki ekspert za edukativnu televiziju. Slična mišljenja su iznijeli i ostali posjetioči. ....Televizija zatvorenoga kruga je prodrla u zagrebačke škole. To je još jedan značajan trenutak u razvoju nastavne tehnologije.

Jubilarne školske godine, 1974./75., škola je obilježila 10. godišnjicu svog postojanja i rada. Te godine upisano je 711 učenika u 23 odjeljenja i to 11 u razrednoj i 12 u predmetnoj nastavi. 10. godišnjica obilježena je svečanom akademijom s vrlo bogatim programom.

Vrlo važan događaj zapsan je u spomenici davne 1975./76. godine. Na temelju programa suradnje između gradova prijatelja Zagreba i Mainza utvrđenog prigodom boravka službene delegacije grada Mainza u Zagrebu 20.-23. prosinca 1974. g., prišlo se organizaciji susreta mladih obaju gradova tijekom 1975. g. Tom prilikom dogovoreno je da mlade iz Zagreba predstavljaju učenici osnovnih škola «Ivan Gundulić» i «Božidar Maslarić».

Iste godine, školi je dodijeljena Zlatna plaketa Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SR Hrvatske za izvanredne uspjehe u estetskom uređenju školskih prostora i razvijanje higijenskih i kulturnih navika učenika.

Školska godina 1976./77. bila je naročito značajna za mlade likovnjake naše škole. Te su godine, naime, svoje radove izlagali širom Zagreba: u Umjetničkom paviljonu, Centru za kulturu Peščenica, Etnografskom muzeju i Staroj gradskoj vijećnici na Gornjem gradu.

Broj učenika u naselju polako opada. 1979. godine, prvi puta u povijesti škole, formirana su u svim razredima samo po dva odjeljenja, a i b, učenika je svega 477, a nastava se izvodila samo u jutarnjem turnusu. 1980. g. stari ravnatelj odlazi u

mirovinu, a na njegovo mjesto dolazi Ivan Babić, koji je do tada radio kao pedagog škole.

U školskoj godini 1980./81. zapažen je rad grupe «Mladi biolozi» koju je vodila Ksenija Cej. Tema koju su obradili bila je «Štetan utjecaj alkohola» i s njom su osvojili 1. mjesto na natjecanju mladih biologa. O tome je u Glasilu SSRN općine Peščenica, br. 4, u lipnju 1981., napisano: «Kako su njihova istraživanja prihvaćena kao aktivnosti obrazovnog karaktera, mladi biolozi su svoja iskustva prikazali nedavno u Rovinju na susretima bioloških grupa, od općinskih pa sve do republičkog nivoa. Jedinstvene su ocjene da je njihov pristup borbi protiv alkoholizma sadržajan i da metodologija zaslužuje posebnu pažnju.....U kad su primali simbolične poklone Općinske organizacije Crvenog križa za doprinos na zajedničkom zadatku, obećali su da se njihove aktivnosti neće prekidati. (p.m.)»

I zaista, «Mladi biolozi» nastavili su svoju borbu protiv ovisnosti i sljedeće školske godine, obradivši temu «Štetnost duhana na žive organizme» odnosno «Štetnost duhana na organizam». Prikaz svog rada članovi grupe prezentirali su na raznim skupovima, između ostalog, na Godišnjoj skupštini Kluba liječenih alkoholičara, seminaru o štetnosti alkohola, kojem su prisustvovala delegacije iz Beograda i Ljubljane, te općinskim i republičkom natjecanju.

Školske godine 1982./83. napredna grupa «Mladi biolozi» uspješno je obradila još jednu zanimljivu temu: «Otapala kao kućne droge i njihov štetni utjecaj na organizme». Rad na suzbijanju ovisnosti u našoj je školi već postao tradicionalan.... Cilj je bio, a i sada je, osposobiti učenike za razvijanje kritičnosti prema nerazumnom i često štetnom djelovanju čovjeka na biljni i životinjski svijet, kao i na sebe samog.

Sljedeća školska godina, 1983./84., završila je neobičnom radnom akcijom. Na sjednici Nastavničkog (Učiteljskog) vijeća u mjesecu lipnju, ravnatelj je predložio da svi članovi kolektiva naše škole krajem lipnja pristupe ličenju školskih hodnika. Ovaj je prijedlog oduševljeno prihvaćen, a posao obavljen na opće veselje i zadovoljstvo 19. lipnja 1984. g.

20. godišnjicu rada naša je škola dočekala s 519 učenika u 18 odjeljenja. «Mladi biolozi» ponovo su zablistali s vrlo egzaktno osmišljenim, uspješnim i zapaženim projektom «Alkohol oštećuje organizam i usporava rast», a ostvaren je u suradnji s bolnicom «Dr. Mladen Stojanović». U veljači 1985. g. o našoj školi objavljen je članak: «...Prvo što posjetilac primijeti, kad uđe u školu, to su unutrašnji red, hodnici i učionice puni cvijeća, svijetle, čiste i blistave prostorije.....Škola ima sve preduvjete za takav rad, jer je jedna od najsuvremenije opremljenih osnovnih škola u Zagrebu. Otvorena je prije dvadeset godina, točnije 1. listopada 1964., i danas raspolaže internom televizijom, sve učionice su specijaliziranog, kabinetskog tipa i opremljene televizorom, magnetofonom, gramofonom, grafoskopom i svim potrebnim nastavnim priborom. Škola ima uređene sportske terene, sportsku dvoranu..... Učenici škole nosioci su niza pohvala, priznanja, te republičkih i saveznih nagrada s raznih takmičenja. Njihovo nabranje oduzelo bi nam mnogo prostora i, kako nam reče direktor Babić, za sve te uspjehe zasluga pripada svima – od učenika, do radnika i nastavnika, pa bi svako isticanje pojedinaca bilo nezahvalno..... Upoznavši ovaj dobro ukomponiran i harmoničan kolektiv, koji s ljubavlju radi odgovoran posao odgoja i obrazovanja mladih naraštaja, sigurni smo da će Osnovna škola «Božidar

Maslarić» i ubuduće biti primjer i uzor ostalim odgojno-obrazovnim ustanovama. (Lj. Veljković)»

Krajem 1986. ispred škole je postavljeno spomen poprsje revolucionara Božidara Maslarića, rad akademskog kipara prof. Ivana Sabolića, o čemu su izvijestile i mnoge dnevne novine («Vjesnik», «Večernji list»).

U srpnju 1987. g. Zagreb je sasvim osobito izgledao. Bio je domaćin najvećoj svjetskoj sportskoj manifestaciji mladih – Univerzijadi! Jedna od najživljih Univerzijade, osim sportskih uspjeha i rezultata, bilo je njezino svečano otvaranje 8. srpnja 1987. g. na maksimirskom stadionu, na kojem je sudjelovalo i 150 učenika od 3. do 5. razreda naše škole. Njihova točka zvala se «Dječji crteži» na kojoj su svojim tijelima, obučenim u raznobojne kombinezone, dočarali i odigrali efektne šarene slike.

Osnovna škola Božidara Maslarića započela je u školskoj godini 1990./91. rad u novim demokratskim uvjetima u našoj domovini Republici Hrvatskoj. Po želji stanovnika ovog područja tijekom školske godine, škola je promijenila ime u Osnovna škola Dobriše Cesarića.

Sljedeće školske godine, zbog neposredne ratne opasnosti i neprimjerenih uvjeta za izvođenje nastave, nedostatka skloništa i blizine vojarne, nastava nije izvođena od 15. rujna do 22. listopada 1991. g. Broj djece u pojedinim odjeljenjima, kao i u pojedinim mjesecima, bio je vrlo promjenjiv zbog uključivanja u rad djece prognanika i izbjeglica.

U jesen školske godine 1991./92., nakon iscrpnih priprema započeo je projekt uvođenja stranih jezika u 12 zagrebačkih osnovnih škola, pa tako i u našu. Usprkos ratu i čestim prekidima rada radi odlaska u sklonište zbog zračnih uzbuna, 1.c razred uspješno je pratio i svladavao program ranog učenja engleskog jezika. Istovremeno je za sve razrede uveden novi izborni predmet – vjeronauk.

1992./93. donijela je novog ravnatelja. Umjesto Ivana Babića, koji je otišao u mirovinu, imenovan je Mladen Šogorić, nastavnik fizike.

30. godišnjicu škole obilježili su noviteti, kao što su zidne novine, uključivanje naših učenika i učitelja u akcije Društva štovatelja Dobriše Cesarića, te već tradicionalne svečane priredbe povodom Dana škole, Božićnih blagdana i oproštaja s osmim razredima.

Naročito zanimljiva, prosvjetiteljska i poučna bila je školska godina 1995./96. Nizali su se projekti, događaji i uspjesi....

18. prosinca 1995., svečanim glazbeno-scenskim recitalom, obilježena je 15. godišnjica smrti pjesnika Dobriše Cesarića, na kojem je, uz učenike i učitelje škole, pjesme odabrao i izvodio Ivica Percl, šansonjer i glazbeni umjetnik.

21. ožujka 1996. g. izašao je prvi tiskani broj školskog lista «Slap», a dobre želje i puno sreće povodom izlaska iz tiska uputili su i Željko Bebek (ex «Bijelo dugme»), Kruška iz grupe Latino, hrvatski karikaturist i urednik «Večernjeg lista» Zvonimir Gavranović, grupa «Prljavo kazalište», Siniša Cmrk i mnogi drugi....

Tijekom te školske godine u našoj je školi započela provedba programa «Briga za mlade i njihovo zdravlje». Ovaj Program dobio je pozitivno mišljenje i potporu Ministarstva zdravstva, kao i prihvaćanje pokroviteljstva Ministarstva prosvjete i športa. Prvi put je javno predstavljen na Ljetnoj motovunskoj školi promidžbe zdravlja, gdje je fokusirana aktualna problematika, značenje i ulog škole kao nositelja primarne prevencije u okvirima zdravstvenog odgoja. Ostvarena je suradnja s dr. Slavkom Sakomanom, HTV-om, te mnogim drugim institucijama. Povodom Dana djece, 16. lipnja 1996. g., održan je cjelodnevni program na Jarunu. «Večernji list» (17.6.1996.) je o tome izvijestio: « Na pozornici podno glavnih tribina navelike se crtalo po platnima, ali i licima, rukama i odjeći, a crtači su bili sudionici projekta «Briga za mlade i njihovo zdravlje», pod pokroviteljstvom Ministarstva prosvjete i športa te Ministarstva zdravstva, koji je pokrenula Osnovna škola Dobriše Cesarića. (D.T.T.)» S tim programom, naša je škola sljedeće godine uključena u Europsku mrežu škola koje promiču zdravlje, s posebnom zadaćom razvijanja komunikacije između djece, učitelja i roditelja.

26. i 27. travnja 1996. na Zagrebačkom velesajmu održavao se Sajam zdravlja, na kojem se predstavilo 17 hrvatskih gradova uključenih u projekt «Zdravi grad». Na tom su sajmu naši učenici pripremili pano s temom «Briga za mlade i njihovo zdravlje», a učiteljica Inga Čajić održala je predavanje o organizaciji i načinu rada «Obiteljskog sata zdravlja».

Od 1999. g. u našoj se školi, iz godine u godinu, održava gradsko, odnosno županijsko natjecanje u poznavanju stranih jezika, engleskog, francuskog i talijanskog, u redovnom i eksperimentalnom programu.

Škola se svojim projektima i dalje vrlo uspješno uključuje u programe «Brige za mlade i njihovo zdravlje» s temom «Primarna prevencija rizičnih ponašanja». Osim uključivanja u redovnu nastavu, projekt se odnosi i na niz radionica za roditelje i djelatnike, Obiteljski sat zdravlja, serijal TV-emisija «Mali savjeti – velika pomoć» koji je osmislila prof. biologije i kemije Sanja Ankon, te otvorenu suradnju s Hrvatskim društvom za školsku i sveučilišnu medicinu, putem kojeg je organizirana i realizirana dodatna edukacija za profesore biologije i ravnatelje škola.

Školske godine 1999./2000. je svečanom akademijom i izložbom učeničkih radova proslavljena 35. godišnjica postojanja i rada škole, kao i 10. rođendan naše domovine Hrvatske.

Sljedeće školske godine škola je opremljena novim namještajem, rad knjižnice je kompjutoriziran, a dobila je i nove stanare – raznobojne ribice u novom akvariju.

U školskoj godini 2001./2002. obilježili smo 100. obljetnicu rođenja Dobriše Cesarića. Likovna grupa oblikovala je motiv slapa od metalnih pločica koji je postavljen na zidu školskog stepeništa, učenici su nastupali na priredbi u Europskom domu, u Hrvatskom narodnom kazalištu organizirana je izložba likovnih radova naših učenika uz uvodni govor prof. Elezovića i prigodni program u kojem su poznati dramski umjetnici Dragan Despot i Zlatko Crnković recitali Cesarićeve poeziju, te još mnoge druge aktivnosti.

22. svibnja 2004. otkrivena je bista Dobriše Cesarića, rad poznatog akademskog kipara Krste Angelija Radovanija, postavljena na istaknutom mjestu u našoj školi.

Otkrivanje biste bio je samo uvod u slavlje povodom 40-obljetnice postojanja škole. Cijelom je školom te školske godine 2004./2005. vladao slavljenički duh, a na sam rođendan Dobriše Cesarića, 10. siječnja 2005. održana je priredba s motom «Kapi sjećanja u slapu poezije, slike i glazbe» na kojoj su Cesarićeve stihove, uz naše učenike uključene u zbor, recitatorsku, scensku i dramsku grupu, govorili i pjevali naši poznati dramski i estradni umjetnici Nada Subotić, Zlatko Crnković, Ivica Percl i Hrvoje Hegedušić.

Školska godina 2005./2006. započela je radom s novom ravnateljicom, profesoricom hrvatskog jezika, Gordanom Fileš, a promjene je dočekalo i investicijsko održavanje: svaka učionica dobila je računalo, dio je dobio i pristup internetu, uređen je glavni prilaz školi, parkiralište, a oko cijele škole i u školskom dvorištu postavljena je dugo očekivana odgovarajuća javna rasvjeta.

Sljedeće školske godine, zahvaljujući radu i donaciji tvrtke «Katapult», novo lice pokazala je i školska blagovaonica. Umjesto bijele i plave, blagovaonica je zablistala toplim vatrometom: žutom, narančastom i crvenom bojom, stolovi su obukli odgovarajuće stolnjake, dječja su se lica ozarila, a i apetit se naglo popravio! Kako ne bi, kad su u tom poslu zajednički zasukali rukave, bok uz bok djelatnici tvrtke «Katapult», učitelji i profesori, učenici i njihovi roditelji.

Školska godina 2007./2008. približava se svom kraju, no projekti započeti u njoj sigurno će se nastaviti! Najvažniji među njima svakako je prestižan projekt koji se ostvaruje u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje International Networking for educational transformation (Inet), a služi razmjeni ideja, iskustava, prakse i razvoja partnerstva među školama i obrazovnim institucijama EU, omogućava sudjelovanje u međunarodnim projektima, kao i pristup europskim fondovima za razvoj kvalitetnog obrazovanja. U Hrvatskoj, u taj projekt uključeno je svega pet škola i mi smo jako ponosni da je među njima upravo naša škola.

Dugotrajan i važan projekt „Moja zemlja, grad i jezik“ osmišljen je od profesorica hrvatskog jezika, bio je namijenjen učenicima viših razreda, no spontano se proširio na cijelu školu. Tako učenici produženog boravka drugog razreda od početka školske godine u svoje slobodno vrijeme uče čitati i pisati glagoljicu!

Vrlo atraktivan program započet ove školske godine je i robotika, u koji su se, uz više razrede, uključili i učenici 2. razreda. Od samog početka, učenici naše škole postižu zapažene rezultate, a naša je škola bila organizator i domaćin 1. ROBOCUP-a, na kojem su sudjelovali robotičari iz cijele Hrvatske.

Osnovna škola Dobriše Cesarića odavno se stopila s izgledom naselja.....siva limena pročelja okružena su gustim krošnjama jablana, javora i breza, a školska zgrada svojim šarenim stranicama, koje su nemirnim rukama oslikale generacije osmaša, kao otok sretnih lica..... Krajem svake školske godine njenim dvorištem zamirišu lipe, a cvrkut zadovoljnih đaka zamre u duga topla ljeta.

(Iz monografije škole, Zagreb, 2014.)